

I

(Acte legislative)

DIRECTIVE

DIRECTIVA 2010/64/UE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 20 octombrie 2010

privind dreptul la interpretare și traducere în cadrul procedurilor penale

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană, în special articolul 82 alineatul (2) al doilea paragraf litera (b),

având în vedere inițiativa Regatului Belgiei, a Republicii Federale Germania, a Republicii Estonia, a Regatului Spaniei, a Republicii Franceze, a Republicii Italiene, a Marelui Ducat al Luxemburgului, a Republicii Ungare, a Republicii Austria, a Republicii Portugheze, a României, a Republicii Finlanda și a Regatului Suediei ⁽¹⁾,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

(1) Uniunea și-a stabilit obiectivul de a menține și de a dezvolta un spațiu de libertate, securitate și justiție. În conformitate cu concluziile președinției cu ocazia Consiliului European de la Tampere din 15 și 16 octombrie 1999, în special punctul 33, principiul recunoașterii reciproce a hotărârilor judecătorești și altor decizii ale autorităților judecătorești ar trebui să devină fundamentul cooperării judiciare în materie civilă și în materie penală în cadrul Uniunii, deoarece o recunoaștere reciprocă sporită și apropierea necesară a legislațiilor ar facilita cooperarea între autorități competente și protecția judiciară a drepturilor individuale.

(2) În conformitate cu concluziile de la Tampere, Consiliul a adoptat, la 29 noiembrie 2000, un program de măsuri de punere în aplicare a principiului recunoașterii reciproce a hotărârilor în materie penală ⁽³⁾. În introducerea programului se menționează că principiul recunoașterii reciproce „are drept scop consolidarea cooperării dintre statele membre, precum și creșterea protecției acordate drepturilor individuale”.

(3) Punerea în aplicare a principiului recunoașterii reciproce a deciziilor în materie penală implică faptul că fiecare stat membru are încredere în sistemele de justiție penală ale celorlalte state membre. Întinderea recunoașterii reciproce depinde, în mare măsură, de o serie de parametri, care includ mecanisme de protecție a drepturilor persoanelor suspectate sau acuzate și standarde minime comune necesare pentru facilitarea aplicării principiului recunoașterii reciproce.

(4) Recunoașterea reciprocă a deciziilor în materie penală poate funcționa în mod eficace doar într-un climat de încredere, în cadrul căruia nu doar autoritățile judecătorești, ci toți participanții la procedurile penale consideră deciziile autorităților judecătorești din alte state membre ca fiind echivalente celor emise de propriile autorități, presupunând încredere nu numai în justetea normelor din alte state membre, ci și în faptul că respectivele norme sunt aplicate în mod corect.

(5) Articolul 6 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (denumită în continuare „CEDO”) și articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „Carta”) consacră dreptul la un proces echitabil. Articolul 48 alineatul (2) din Cartă garantează respectarea dreptului la apărare. Prezenta directivă respectă aceste drepturi și ar trebui să fie pusă în aplicare în mod corespunzător.

⁽¹⁾ JO C 69, 18.3.2010, p. 1.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 16 iunie 2010 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 7 octombrie 2010.

⁽³⁾ JO C 12, 15.1.2001, p. 10.

- (6) Cu toate că statele membre sunt părți la CEDO, experiența a arătat că doar acest element nu poate oferi întotdeauna un grad suficient de încredere în sistemele de justiție penală ale altor state membre.
- (7) Consolidarea încrederii reciproce necesită o punere în aplicare mai consistentă a drepturilor și a garanțiilor prevăzute în articolul 6 al CEDO. De asemenea, consolidarea încrederii reciproce necesită, prin intermediul prezentei directive și al altor măsuri, dezvoltarea în continuare în cadrul Uniunii a standardelor minime prevăzute în CEDO și în Cartă.
- (8) Articolul 82 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene prevede instituirea unor norme minime aplicabile în statele membre care să faciliteze recunoașterea reciprocă a hotărârilor judecătorești și a deciziilor judiciare, precum și cooperarea judiciară și polițienească în materie penală la scară transfrontalieră. Articolul 82 alineatul (2) al doilea paragraf litera (b) prevede că „drepturile persoanelor în procedura penală” reprezintă o materie în care pot fi instituite norme minime.
- (9) Normele minime comune ar trebui să aibă ca rezultat sporirea încrederii în sistemele de justiție penală ale tuturor statelor membre, fapt ce ar trebui să conducă la rândul său la o cooperare judiciară mai eficientă într-un climat de încredere reciprocă. Astfel de norme minime comune ar trebui să se instituie în domeniile serviciilor de interpretare și traducere în cadrul procedurilor penale.
- (10) La 30 noiembrie 2009, Consiliul a adoptat o rezoluție privind o Foaie de parcurs pentru consolidarea drepturilor procedurale ale persoanelor suspectate sau acuzate în cadrul procedurilor penale⁽¹⁾. Adoptând o abordare graduală, foaia de parcurs solicită adoptarea de măsuri referitoare la dreptul la traducere și la interpretare (măsura A), dreptul la informare privind drepturile și privind acuzațiile aduse (măsura B), dreptul la consiliere juridică și la asistență juridică (măsura C), dreptul de a comunica cu rudele, angajatorii și autoritățile consulare (măsura D), precum și garanții speciale pentru persoanele suspectate sau acuzate care sunt vulnerabile (măsura E).
- (11) În Programul de la Stockholm, adoptat la 10 decembrie 2009, Consiliul European a salutat foaia de parcurs și a integrat-o în Programul de la Stockholm (punctul 2.4). Consiliul European a subliniat caracterul neexhaustiv al foii de parcurs, invitând Comisia să studieze elemente suplimentare ale drepturilor procedurale minime ale persoanelor suspectate sau acuzate și să evalueze dacă este necesară analizarea altor aspecte, de exemplu prezumția de nevinovăție, pentru a promova o mai bună cooperare în acest domeniu.
- (12) Prezenta directivă se raportează la măsura A din foaia de parcurs. Prezenta directivă stabilește norme comune minime ce urmează a fi aplicate în domeniul interpretării și traducerii în cadrul procedurilor penale, în vederea consolidării încrederii reciproce între statele membre.
- (13) Prezenta directivă are la bază propunerea Comisiei de decizie-cadru a Consiliului privind dreptul la interpretare și traducere în procesele penale din 8 iulie 2009, precum și propunerea Comisiei de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind dreptul la interpretare și traducere în cadrul procedurilor penale din 9 martie 2010.
- (14) Dreptul la interpretare și dreptul la traducere pentru persoanele care nu vorbesc și nu înțeleg limba în care se desfășoară procedurile sunt consacrate în articolul 6 din CEDO, astfel cum este interpretat în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului. Prezenta directivă facilitează exercitarea acestor drepturi. În acest sens, obiectivul prezentei directive este de a garanta dreptul persoanelor suspectate sau acuzate la interpretare și la traducere în cadrul procedurilor penale, în vederea garantării dreptului persoanelor respective la un proces echitabil.
- (15) Drepturile prevăzute în prezenta directivă ar trebui, de asemenea, să se aplice ca măsuri adiacente necesare executării mandatului european de arestare⁽²⁾ în limitele prevăzute de prezenta directivă. Statele membre de executare ar trebui să asigure și să suporte costurile de interpretare și de traducere în favoarea persoanelor solicitate care nu vorbesc sau nu înțeleg limba în care se desfășoară procedurile.
- (16) În unele state membre, o autoritate, alta decât o instanță cu competențe în materie penală, este competentă să aplice sancțiuni pentru infracțiuni relativ minore. Acesta poate fi cazul, de exemplu, pentru infracțiunile rutiere care sunt comise la scară largă și care pot fi instituite în urma unui control rutier. În asemenea situații, nu ar fi rezonabil să se ceară autorității competente să garanteze toate drepturile care decurg din prezenta directivă. Prin urmare, atunci când legislația unui stat membru prevede aplicarea unei sancțiuni pentru infracțiuni minore de către o astfel de autoritate și există dreptul de a introduce o cale de atac în fața unei instanțe cu competențe în materie penală, prezenta directivă ar trebui să se aplice numai în cazul procedurilor desfășurate în fața respectivei instanțe ca urmare a exercitării unei astfel de căi de atac.

⁽¹⁾ JO C 295, 4.12.2009, p. 1.

⁽²⁾ Decizia cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre (JO L 190, 18.7.2002, p. 1).

- (17) Prezenta directivă ar trebui să garanteze existența unei asistențe lingvistice gratuite și adecvate, care să le permită persoanelor suspectate sau acuzate care nu vorbesc sau nu înțeleg limba în care se desfășoară procedurile să își exercite pe deplin dreptul la apărare, precum și să garanteze caracterul echitabil al procedurilor.
- (18) Serviciile de interpretare pentru persoana suspectată sau acuzată ar trebui furnizate fără întârziere. Cu toate acestea, atunci când trece o anumită perioadă de timp înainte ca interpretarea să fie asigurată, acest fapt nu ar trebui să constituie o încălcare a cerinței ca interpretarea să fie asigurată imediat, cu condiția ca perioada respectivă să fie rezonabilă în condițiile date.
- (19) Comunicarea dintre persoanele suspectate sau acuzate și avocații acestora ar trebui să beneficieze de interpretare în conformitate cu prezenta directivă. Persoanele suspectate sau acuzate ar trebui să poată, printre altele, să prezinte avocaților lor versiunea proprie în ceea ce privește faptele, să menționeze orice declarații cu care nu sunt de acord și să își informeze avocații cu privire la orice fapte care ar trebui invocate în apărarea lor.
- (20) În scopul pregătirii apărării, comunicarea dintre persoanele suspectate sau acuzate și avocații acestora, care are legătură directă cu interogatoriul și cu audierile din cadrul procedurilor sau cu introducerea unei căi de atac sau a oricărei alte cereri de natură procedurală, cum ar fi o cerere de eliberare pe cauțiune, ar trebui să beneficieze de interpretare când acest fapt este necesar în vederea garantării caracterului echitabil al procedurilor.
- (21) Statele membre ar trebui să asigure instituirea unei proceduri sau a unui mecanism prin care să verifice dacă persoanele suspectate sau acuzate vorbesc și înțeleg limba în care se desfășoară procedurile penale și dacă au nevoie să fie asistate de un interpret. O astfel de procedură sau mecanism presupune faptul că autoritățile competente verifică, prin orice mijloace adecvate, inclusiv prin consultarea persoanelor suspectate sau acuzate în cauză, dacă acestea din urmă vorbesc și înțeleg limba în care se desfășoară procedurile și dacă au nevoie de serviciile unui interpret.
- (22) Serviciile de interpretare și de traducere în temeiul prezentei directive ar trebui furnizate în limba maternă a persoanelor suspectate sau acuzate sau în orice altă limbă pe care acestea o vorbesc sau o înțeleg pentru a le permite exercitarea pe deplin a dreptului la apărare și pentru a garanta caracterul echitabil al procedurilor.
- (23) Respectarea dreptului la interpretare și la traducere, prevăzut în prezenta directivă, nu ar trebui să aducă atingere niciunui alt drept de natură procedurală, prevăzut în legislația națională.
- (24) Statele membre ar trebui să se asigure că pot exercita controlul cu privire la caracterul adecvat al interpretării și al traducerii furnizate, atunci când autoritățile competente au fost notificate într-un caz specific.
- (25) Persoanele suspectate sau acuzate, sau persoanele supuse procedurilor de executare a unui mandat european de arestare, ar trebui să aibă dreptul de a contesta decizia conform căreia nu este necesară interpretarea, în conformitate cu procedurile din legislația națională. Acest drept nu atrage după sine obligația ca statele membre să pună la dispoziție un mecanism separat sau o procedură de plângere, prin care să se poate contesta o asemenea constatare, și nu ar trebui să afecteze termenele aplicabile executării mandatului european de arestare.
- (26) În cazul în care calitatea serviciilor de interpretare nu este suficientă pentru a garanta dreptul la un proces echitabil, autoritățile competente ar trebui să poată înlocui interpretul desemnat.
- (27) Obligația de diligență către persoana suspectată sau acuzată care se află într-o poziție potențial vulnerabilă, în special datorită oricărui dizabilități fizice care îi afectează capacitatea de a comunica eficient, decurge din necesitatea unei administrări echitabile a justiției. Organele de urmărire penală, autoritățile de aplicare a legii și cele judiciare ar trebui, prin urmare, să se asigure că aceste persoane își pot exercita în mod efectiv drepturile prevăzute de prezenta directivă, de exemplu prin luarea în considerare a oricărei vulnerabilități potențiale care afectează capacitatea de a înțelege procedurile și de a se face înțelese și prin luarea măsurilor corespunzătoare pentru a se asigura că aceste drepturi sunt garantate.
- (28) Atunci când se recurge la videoconferințe pentru furnizarea de servicii de interpretare de la distanță, autoritățile competente ar trebui să poată să recurgă la instrumentele dezvoltate în contextul e-Justiției europene (de exemplu, informații cu privire la instanțele care dispun de instalații sau de manuale pentru videoconferințe).
- (29) Prezenta directivă ar trebui evaluată în lumina experienței practice dobândite. Dacă este cazul, aceasta ar trebui evaluată pentru a ameliora garanțiile pe care le stabilește.

- (30) Garantarea caracterului echitabil al procedurilor impune ca documentele esențiale, sau cel puțin părțile relevante ale acestor documente, să fie traduse pentru persoanele suspectate sau acuzate, în conformitate cu prezenta directivă. Anumite documente ar trebui să fie întotdeauna considerate esențiale în acest scop și, prin urmare, ar trebui să fie traduse, cum ar fi orice decizie de privare de libertate a unei persoane, orice rechizitoriu sau act de inculpare și orice hotărâre judecătorească. Autoritățile competente ale statelor membre ar trebui să decidă, din proprie inițiativă sau la cererea persoanelor suspectate sau acuzate sau a avocaților acestora, ce alte documente sunt esențiale pentru garantarea caracterului echitabil al procedurilor care, prin urmare, ar trebui, de asemenea, traduse.
- (31) Statele membre ar trebui să înlesnească accesul la bazele de date naționale cu traduceri și interpreți în domeniul juridic, acolo unde există astfel de baze de date. În acest sens, ar trebui tratată cu o atenție deosebită acordarea accesului la bazele de date existente prin intermediul portalului e-Justiție, după cum s-a preconizat în Planul de acțiune multianual 2009-2013 privind e-Justiția europeană din 27 noiembrie 2008 ⁽¹⁾.
- (32) Prezenta directivă ar trebui să stabilească norme minime. Statele membre ar trebui să poată extinde drepturile stabilite prin prezenta directivă în vederea asigurării unui nivel mai ridicat de protecție și în situațiile care nu sunt tratate în mod expres în prezenta directivă. Nivelul de protecție nu ar trebui să scadă niciodată sub standardele prevăzute de CEDO sau de Cartă, astfel cum sunt interpretate în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului sau a Curții de Justiție a Uniunii Europene.
- (33) Dispozițiile din prezenta directivă care corespund drepturilor garantate de CEDO și de Cartă ar trebui interpretate și puse în aplicare în conformitate cu acele drepturi, astfel cum au fost interpretate în jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului și a Curții de Justiție a Uniunii Europene.
- (34) Deoarece obiectivul prezentei directive, și anume instituirea unor norme comune minime, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre și, prin urmare, având în vedere dimensiunea și efectele sale, poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu

principiul proporționalității, astfel cum este enunțat în respectivul articol, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivului respectiv.

- (35) În conformitate cu articolul 3 din Protocolul (nr. 21) privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, aceste state membre și-au notificat dorința de a lua parte la adoptarea și la aplicarea prezentei directive.
- (36) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul (nr. 22) privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Danemarca nu participă la adoptarea prezentei decizii, nu are obligații în temeiul acesteia și nu face obiectul aplicării sale,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Obiectul și domeniul de aplicare

- (1) Prezenta directivă instituie norme privind dreptul la interpretare și la traducere în cadrul procedurilor penale și al procedurilor de executare a unui mandat european de arestare.
- (2) Dreptul menționat la alineatul (1) se aplică persoanelor din momentul în care acestora li se aduce la cunoștință de către autoritățile competente ale unui stat membru, prin notificare oficială sau în alt mod, faptul că sunt suspectate sau acuzate de comiterea unei infracțiuni, până la finalizarea procedurilor, prin aceasta înțelegându-se soluționarea definitivă a întrebării dacă persoanele în cauză au comis infracțiunea, inclusiv, după caz, stabilirea pedepsei și soluționarea oricărei căi de atac.
- (3) În cazul în care legislația unui stat membru prevede aplicarea unei sancțiuni pentru infracțiuni minore de către o altă autoritate decât o instanță cu competențe în materie penală și aplicarea unei astfel de sancțiuni poate fi atacată în fața unei astfel de instanțe, prezenta directivă se aplică doar în cazul procedurilor desfășurate în fața respectivei instanțe ca urmare a exercitării unei astfel de căi de atac.

⁽¹⁾ JO C 75, 31.3.2009, p. 1.

(4) Prezenta directivă nu aduce atingere legislației naționale referitoare la prezența unui avocat în oricare etapă a procedurilor penale și nici normelor de drept intern privind dreptul de acces al unei persoane suspectate sau acuzate la documentele din cadrul procedurilor penale.

Articolul 2

Dreptul la interpretare

(1) Statele membre se asigură că persoanelor suspectate sau acuzate, care nu vorbesc sau nu înțeleg limba în care se desfășoară procedura penală respectivă, li se oferă, fără întârziere, servicii de interpretare în cadrul procedurilor penale desfășurate în fața autorităților de urmărire penală și a celor judiciare, inclusiv în cadrul interogatoriilor efectuate de poliție, în cadrul tuturor audierilor în fața instanței și în cadrul oricăror audieri intermediare necesare.

(2) Statele membre se asigură că, atunci când este necesar în vederea garantării caracterului echitabil al procedurilor, sunt disponibile servicii de interpretare pentru comunicarea dintre persoanele suspectate sau acuzate și avocații acestora, care are legătură directă cu interogatoriul și cu audierile din cadrul procedurilor sau cu introducerea unei căi de atac sau a oricărei alte cereri de natură procedurală.

(3) Dreptul la interpretare în temeiul alineatelor (1) și (2) include oferirea de asistență adecvată persoanelor cu deficiențe de auz și de vorbire.

(4) Statele membre se asigură de existența unei proceduri sau a unui mecanism prin care să verifice dacă persoanele suspectate sau acuzate vorbesc și înțeleg limba în care se desfășoară procedurile penale și dacă au nevoie să fie asistate de un interpret.

(5) Statele membre se asigură că, în conformitate cu procedurile din legislația națională, persoanele suspectate sau acuzate au dreptul să exercite o cale de atac împotriva oricărei decizii care dispune că nu este necesară interpretarea și că, atunci când s-a asigurat interpretarea, respectivele persoane au posibilitatea de a reclama faptul că interpretarea nu este de o calitate suficientă pentru a garanta caracterul echitabil al procedurilor.

(6) Dacă este cazul, se pot folosi tehnologii de comunicare cum ar fi videoconferința, telefonul sau internetul, cu excepția cazului în care prezența fizică a interpretului este necesară pentru a garanta caracterul echitabil al procedurilor.

(7) În cadrul procedurilor de executare a mandatului european de arestare, statul membru de executare se asigură că autoritățile sale competente pun la dispoziția persoanelor

supuse unei asemenea proceduri, care nu vorbesc sau nu înțeleg limba în care se desfășoară procedurile, servicii de interpretare în conformitate cu prezentul articol.

(8) Interpretarea furnizată în temeiul prezentului articol trebuie să fie de o calitate suficientă să garanteze caracterul echitabil al procedurilor, în special prin garantarea faptului că persoanele suspectate sau acuzate cunosc cazul instrumentat împotriva lor și pot să își exercite dreptul la apărare.

Articolul 3

Dreptul la traducerea documentelor esențiale

(1) Statele membre se asigură că persoanelor suspectate sau acuzate, care nu înțeleg limba în care se desfășoară procedurile penale respective, li se furnizează într-un interval rezonabil de timp traducerea scrisă a tuturor documentelor esențiale pentru a se garanta faptul că respectivele persoane pot să își exercite dreptul la apărare și pentru a garanta caracterul echitabil al procedurilor.

(2) Documentele esențiale includ orice decizie de privare de libertate a unei persoane, orice rechizitoriu sau act de inculpare și orice hotărâre judecătorească.

(3) Autoritățile competente decid în fiecare caz în parte dacă mai există și alte documente esențiale. Persoanele suspectate sau acuzate sau avocații acestora pot înainta o cerere motivată în acest scop.

(4) Nu se impune obligația de a traduce acele părți din documentele esențiale care nu sunt relevante pentru obiectivul de a permite persoanelor suspectate sau acuzate să cunoască cazul instrumentat împotriva lor.

(5) Statele membre se asigură că, în conformitate cu procedurile din legislația națională, persoanele suspectate sau acuzate au dreptul să exercite o cale de atac împotriva oricărei decizii care dispune că nu este necesară traducerea documentelor sau a unor părți din acestea și că, atunci când s-a asigurat traducerea, respectivele persoane au posibilitatea de a reclama faptul că traducerea nu este de o calitate suficientă pentru a garanta caracterul echitabil al procedurilor.

(6) În cadrul procedurilor de executare a unui mandat european de arestare, statul membru de executare se asigură că autoritățile sale competente asigură traducerea scrisă a acestui document oricărei persoane supuse unei asemenea proceduri, care nu înțelege limba în care este redactat mandatul european de arestare sau limba în care acesta a fost tradus de către statul membru emitent.

(7) Prin derogare de la normele generale instituite în alineatele (1), (2), (3) și (6), o traducere orală sau un rezumat oral al documentelor esențiale pot fi furnizate în locul unei traduceri scrise, cu condiția ca o astfel de traducere orală sau rezumat oral să nu prejudicieze caracterul echitabil al procedurilor.

(8) Orice renunțare la dreptul de a avea o traducere a documentelor menționate în prezentul articol trebuie să facă obiectul cerinței ca persoanele suspectate sau acuzate să fi beneficiat anterior de asistență juridică și să fi fost informate pe deplin în legătură cu consecințele renunțării lor sau ca renunțarea să fi fost neechivocă și făcută în mod voluntar.

(9) Traducerea furnizată în temeiul prezentului articol trebuie să fie de o calitate suficientă să garanteze caracterul echitabil al procedurilor, în special prin garantarea faptului că persoanele suspectate sau acuzate cunosc cazul instrumentat împotriva lor și pot să își exercite dreptul la apărare.

Articolul 4

Costurile serviciilor de interpretare și de traducere

Statele membre acoperă costurile legate de serviciile de interpretare și de traducere care rezultă din aplicarea articolelor 2 și 3, indiferent de rezultatul procedurilor.

Articolul 5

Calitatea interpretării și a traducerii

(1) Statele membre iau măsuri concrete pentru a garanta faptul că interpretarea și traducerea furnizate îndeplinesc standardele de calitate prevăzute la articolul 2 alineatul (8) și la articolul 3 alineatul (9).

(2) În vederea promovării caracterului adecvat al interpretării și traducerii, precum și a accesului eficient la acestea, statele membre depun eforturile necesare pentru crearea unui registru sau a mai multor registre cuprinzând traducătorii și interpreții independenți care sunt calificați corespunzător. După crearea registrului sau a registrelor, acestea se pun, după caz, la dispoziția avocaților și a autorităților competente.

(3) Statele membre se asigură că interpreților și translatorilor le incumbă obligația de a respecta confidențialitatea în ceea ce privește interpretarea și traducerea furnizate în temeiul prezentei directive.

Articolul 6

Formarea

Fără a aduce atingere independenței judecătorești sau diferențelor organizatorice ale sistemelor judiciare din Uniune, statele membre cer persoanelor responsabile de formarea judecătorilor, a procurorilor și a personalului judiciar implicat în proceduri penale să acorde o atenție deosebită particularităților comunicării cu ajutorul unui interpret, astfel încât să asigure o comunicare eficientă și eficace.

Articolul 7

Consemnarea în registre

Statele membre se asigură că, atunci când autoritățile de urmărire penală sau cele judiciare interoghează sau audiază o persoană suspectată sau acuzată cu ajutorul unui interpret, în temeiul articolului 2, sau atunci când se pune la dispoziție, în prezența unei astfel de autorități, o traducere orală sau un rezumat oral al documentelor esențiale, în temeiul articolului 3 alineatul (7), sau atunci când o persoană a renunțat la dreptul său la traducere, în temeiul articolului 3 alineatul (8), se consemnează faptul că s-au produs aceste evenimente, în conformitate cu procedura de ținere a evidențelor prevăzută de legislația statului membru respectiv.

Articolul 8

Menținerea nivelului de protecție

Nicio dispoziție a prezentei directive nu se interpretează ca o limitare și nici ca o derogare de la oricare dintre drepturile sau garanțiile procedurale care sunt asigurate în temeiul Convenției europene pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în temeiul Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în temeiul altor dispoziții relevante de drept internațional sau al legislației oricărui stat membru, care asigură un nivel mai ridicat de protecție.

Articolul 9

Transpunerea

(1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 27 octombrie 2013.

(2) Statele membre comunică Comisiei textul măsurilor respective.

(3) Atunci când statele membre adoptă măsurile respective, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere cu ocazia publicării lor oficiale. Modalitățile de efectuare a unei astfel de trimiteri se stabilesc de statele membre.

Articolul 10

Raportarea

Până la 27 octombrie 2014, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport de evaluare a măsurii în care statele membre au adoptat măsurile necesare pentru a se conforma prezentei directive, însoțit, dacă este necesar, de propuneri legislative.

Articolul 11

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

*Articolul 12***Destinatarii**

Prezenta directivă se adresează statelor membre în conformitate cu tratatele.

Adoptată la Strasbourg, 20 octombrie 2010.

Pentru Parlamentul European

Președintele

J. BUZEK

Pentru Consiliu

Președintele

O. CHASTEL
